

som først havde Ordet i denne Forhandling, nemlig Folkethingsmanden for Aarhus Amt's 2den Valgtreds (Ingerslev), med Hensyn til de Overveielser, der have fundet Sted, var noget ubesjætt, forsaavidt han gjentagende fremførte, at man ikke, som han rigtignok formildende lagde til, i alt Fald ikke direkte havde høvt sin Opmærksomhed henvendt paa det Spørgsmaal, som dog maatte siges at være Hovedspørgsmaalet, nemlig om, hvorvidt det i og for sig var tilraadeligt og forsvaerligt at gennemføre en Adskillelse mellem helbredelige og uheldbredelige Sindsfyge. Selvsølgelig er dette Hovedspørgsmaal Noget, der fra Sagens første Begyndelse har ligget for til Overveielse, og selvsølgelig have Overveielserne paa deres første Trin netop særlig været henvendte paa dette Spørgsmaal; men der ligger bagved dette Spørgsmaal, som den ærede af mig nævnte Folkethingsmand saaledes fremførte, nogen Misforstaaelse. Jeg maa komme tilbage herpaa, uagtet det allerede fra andre Sider er blevet fremhævet, at det ikke saaledes uden videre er Meningen, at alle uheldbredelige Sindsfyge skulle overføres til Viborg Lughus. Saavidt jeg rigtig har forstaaet og opfattet de ærede Medlemmer, er deres Tvivl for en væsentlig Del begrundet i Frygten for, at der skulde komme ind paa den nye Sindsfygeanstalt, som betegnes med Navnet: „for Uheldbredelige“, forskjellige Personer, for hvis Vedkommende der ikke maatte have Sikkerhed for, at de i Virkeligheden ere uheldbredelige, og fremdeles mange Personer, som selv om de ikke maatte være helbredelige, dog ingenlunde ere sunne saa dybt i aandelig Henseende, at deres Sands skulde være fløvet for deres Omgivelser. Jeg har imidlertid, tror jeg, udtalt overfor det ærede Finantsudvalg, navnlig i forrige Samling, og jeg tror ogsaa, det er antydet i Motiverne, men jeg vil i alt Fald her sige det, at det aldeles ikke er Meningen, at uden videre Alle, som tør anses for at være uheldbredelige Sindsfyge, skulde overflyttes i den Anstalt, hvorom der her er Spørgsmaal. Det er netop Meningen, at det skulde forbeholdes en yderligere Prøvelse og Sigteelse, hvorvidt Personer, som anses for at være uheldbredelige, kunne overflyttes til den ny Anstalt, uden at man udsatte dem for nogen Skade med Hensyn til den dog altid mulige Helbredelse eller med Hensyn til den Indvirkning, som en saadan Overflyttelse kunde have paa deres hele sjælelige Tilstand. De Herrer, som i sin Tid ville faae Leilighed til nærmere at beskæftige sig med Sagen, ville faae at se, hvorledes de Herrer Sindsfygelæger, der have arbejdet paa denne Sag, netop have gjort det til Gjenstand for omhyggelig Overveielse, hvorledes man kunde klassificere de forskjellige Sindsfyge, der maa anses som uheldbredelige, og hvorvidt man uden Skade kunde overføre flere eller færre af disse til den nye Sindsfygeanstalt. De ville se, hvorledes alle Lægerne paa de 3 Sindsfygeanstalter — thi

ved denne Leilighed har Justitsministeren selvsølgelig ogsaa søgt Raad og Veiledning hos den meget fortjenstfulde Mand, der staar i Spidsen for St. Hans Hospital paa Bidstrup — ere gaaede meget udførlig ind netop paa denne Side af Sagen, hvorledes man her med meget skarpe Tal kunde nævne de forskjellige Arter af uheldbredelige Sindsfyge, om hvis Overflytning der kunde blive Spørgsmaal. Deter heller ikke saa, som det er udtalt fra flere Sider, at Sindsfygelægerne ikke skulde kunne følge de enkelte Personer, der ere paa Sindsfygeanstalterne, saaledes, at de ere istand til at faelde en Dom over hvert enkelt Individ's særlige Tilstand. So, det maa netop siges til Væge for de Mænd, hvem dette ansvarfulde og vigtige, men meget byrdefulde Sverv er betroet, at de sølge hver enkelt Patient med den største Opmærksomhed, og naar der, hvad der ved forskjellige Leiligheder bliver Spørgsmaal om, forlanges Erklæring fra Sindsfygelægerne om enkelte Personer, er det en sand Tilfredsstillelse at se de Erklæringer, der afgives, fordi de bære Vidnesbyrd om, hvorledes de kjende og sølge hver enkelt Person, der betroes til deres Varetægt. Men jeg kommer til at berøre en Side af Sagen, der for mig personlig har den største Vægt og Betydning. Det er i Længden for meget at forlange af en enkelt Mand, at han skal kunne udføre dette Sverv paa den antydede Maade, naar man belemrer den Stiftelse, der er undergivet hans Tilsyn, med en Mængde Personer, der, efterhaanden som de synke dybere og dybere ned i den dyvriske Tilstand, selvsølgelig maa forekomme Sindsfygelægerne, der jo maa have størst Interesse for Helbredelsen af Sindsfyge, som temmelig besværlige Personer. Ogsaa af Hensyn dertil forekommer det mig at ville være af stor Betydning, om man kunde befri Anstalterne for en hel Del af disse Personer, som i Længden ikke kunne Andet end forekomme Lægerne at være temmelig byrdefulde, som optage Pladsen for andre, for hvem disse Pladser vilde være af meget større Betydning, end de ere for disse gamle Uheldbredelige. Det er fremdeles fra flere Sider gjort gjældende, at den Anstalt, som her paatænkes, skulde være en aldeles midlertidig, og man har henvist dertil, for deri ligesom at søge en Støtte for den Indvending, at det gjerne kan være, at det økonomisk Seldige ved den foreliggende Sag dog maasse ved nærmere Betragtning ikke vil vise sig at have stor Betydning. Jeg skal, hvad dette Spørgsmaal om det Midlertidige angaar, sige, at jeg har ganske vist for det Første ment, at det Foreslaaede skulde være noget Midlertidigt i den Forstand, som det blev angivet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Fenger), nemlig at Rakken af, hvad der skal gjøres til Bedste for de abnorme Sindsstilstande her i Landet, ikke kan betragtes som afluttet ved det Foreslaaede. Men dernæst har jeg ganske vist ogsaa tænkt mig, at det forsaavidt kan blive noget Midlertidigt, som jeg erkjender, at det